UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni. Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia colit ac veneratur.||

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Concilium Taurinatę.

urn:nbn:de:hbz:466:1-72934

Visual Library

moderatoq́; cōſilio ea cautelæ rō ſeruata eſt, q̄ & ſcādala ſubmoueret & ſanctitatē eccleſiæ cu(ſtodiret.

¶Capitulum primum.

¶Sedet ergo neminē poſt hāc ſynodū qua eiuſmodi illicitis vel ſero ſuccurrit de digamis, aut inter nuptiaꝝ maritis ordinari clericos poſſe, nec requireneū vtrū ne initiati ſacramentis diuinis, aut gentiles hac ſe infelici ſorte neceſſitate maculauerunt. A

II. ¶De puellis vero q̄ ſe deo vouerūt, ſi ad terrenas nuptias ſpōte tranſierūt, id cuſtodiendū eſſe decreuimus, vt pœnitētes nō ſtatim ad pœnitentiā recipiant, & cū data tñ fuerit, niſi plene ſatisfecerint deo in quantū ratio popoſcerit, eiſdē cōmunio differatur. B

III. ¶Circa eoꝝ vero pſonas q ſe poſt vnū & ſanctū lauacrū vel ꝓfanis ſacrificijs dæmonū vel inceſta lauatōe polluerūt, eā cēſuræ formā diximus eē ſeruādā, vt his iuxta ſynodū Nicænā ſatisfactōis qdā aditus nō neget, ne infelicibus lachrymis vel ſolatij ianua deſperatione claudatur, acturi vero pœnitentiā vſq; in diē mortis non ſine ſpe tamen remiſſionis, quam ab eo plene ſperare debebunt, qui eius largitatē & ſolus obtinet, & tam diues miſericordia eſt, vt nemo deſperet, deus eñ mortem non fecit, nec lætatur in perditione viuorum. C

IIII. ¶Nec illud frēs ſcribere alienū ab eccleſiæ vtilitate cēſuimus, vt ſciretis qcūq; ſub ordinatiōe vel diaconatus, vel presbyterij, vel ep̄atus mortali crimine dixerint ſe eē pollutos, à ſupradictis ordinatōibus ſubmouēdos reos ſcilicet vel veri cōfeſſiōe vl' mēdacio falſitatis, Neq; eñ abſolui p̄t is q in ſe ip̄m dixerit mortis cauſam, qa maior homicida ſit, Diuina pietas vos in æternū cuſtodiat dilectiſſimi fratres. D

¶Explicit concilium Valentinum.

¶Item epiſtola eiuſdem Concilij.

DIlectiſſimis fratribus, clero, & plebi eccleſiæ foro Iuliēſis, Fegadius, Emerius, Florētius, Artemius, Emilianus, Britto, Iuſtus, Euſodius, Rodamius, Euortius, Conſtantius, Paulus, Cretus, Concordius, Anterius, Neuterius, Nicecius, Vrbanus, Felix, Simplicius, & Vincētius, ep̄i in dño ſalutē. Quāuis tā ea Bñdictus frater de ſanctiſſimi accepti pſona ſuggerit q̄ prudēti & chriſtiano viro ſunt cōdigna, q̄ ꝙ ſtudio oīm veſtrū ad honorē ſacerdotij poſcat edixerit, tñ qa in ſynodo iā ſederat ordinatōes eiuſmodi ſubmouēdas q̄ ſine ſcādalo eē nō poſſunt, nō potuimus vni p̄ſtare q̄d cæteris negabat. Et licet nō ignoremus multos verecūdia, & nōnullos honore ſuſcipiēdi ſacerdotiū, & vt trepidos, q̄ vtiq; ſigna ſunt ſctītatis falſa in ſe reijciēdi honoris cā dixiſſe, tñ qa oīm fere ad ea q̄ ſunt peiora procliue iudiciū eſt, & hinc materies diſputationū in obtrectatōes ſacerdotū dei q̄rit, ſedit in ſynodo, vt qſq; de ſe vel vera, vel de falſa dixiſſet, fides quā ſuimet teſtimonio cōfirmaret, haberet, q̄propter decretū ē, ſubmouēdos ꝓtinꝰ eē ab eo gradu quē ab oī ſcādalo liberꝝ eē decet, diuīa pietas vos ī æternū ꝓtegat E

Incipiunt capitula concilij Taurinatis.

¶Vt qui approbauerit ſuam ciuitatem metropolim fuiſſe, teneat primatum. Capitulum primum.
¶Vt epiſcopi qui contra ſtatuta faciunt, honore priuentur. 2
¶De laicis qui clericis crimen intendunt 3
¶De clericis qui per culpam ab epiſcopo ſuo excommunicantur. 4
¶De his qui ſe ab hæreticis ſeparare voluerit, vt ab eccleſia catolica ſuſcipiantur. 5
¶Vt alterius clericum non promoueat alter, nec abiectum recipiat. 6
¶De his qui contra interdictum ſunt ordinati, vel in honore filios genuerunt. 7

Incipit concilium Taurinate.

FRatribus dilectiſſimis per Gallias, & quinq; prouincias conſtitutis ſancta ſynodus quæ conuenit in vrbe Taurinatum. Cum ad poſtulationem prouinciarum Galliæ ſacerdotes conueniſſemus ad Taurinatum ciuitatem, atq; in eiuſdem vrbis eccleſia auditore dño vel mediatore ſederemus, auditis allegationibus epiſcopoꝝ, eorū videlicet qui ad iudicium fuerant, de ſingulis negotijs hæc ſententiæ forma proceſſit, quod à paucis ſtatuta canonum ſeruarentur, & plurimorum contentionibus adhiberetur vtilis medicina. F

¶Capitulum primum.

¶Iam cū primus omniū vir ſanctus Proculus Maſſilienſis ep̄s ciuitatis ſe tanq̄ metropolitanū eccleſiis quæ in ſecunda prouincia Narbonenſi poſitæ videbant diceret p̄eſſe debere, atq; per ſe ordinatiōes in memorata prouincia ſummoꝝ fieri ſacerdotū, ſiquidē aſſereret eaſdē eccleſias vel ſuas fuiſſe, vel ep̄os à ſe in eiſdē eccleſiis ordinatos, & è diuerſo eiuſdē regiōis ep̄i aliud defenſarēt, ac ſibi alterius prouinciæ ſacerdotē p̄eſſe nō debere cōtēderēt, id iudicatū à ſancta ſynodo contēplatiōe pacis atq; cōcordiæ, vt nō tā ciuitati eius quæ in altera prouincia ſita eſt G

cuius magnitudinē penitus neſciremus, quã niſi potiſſimũ deferret, vt filijs honore prima-
tus exiſteret. Dignũ eñ viſum eſt, vt q̃uis vnitate ꝓuinciȩ minime teneret, cõſtringerent
tñ pietatis affectu. Hæc ipſi tm̃ in die vitæ eius forma ſeruabit, vt in eccleſiis ꝓuinciæ ſcđæ
Narboñ q̃s ſuas ꝓochias vł ſuos diſcipulos fuiſſe cõſtiterit ordinatos priat⁹ hēat dignitatē.
Illud à ꝑtibus ſuis obſeruandũ qđ licet ex ſupfluo nõ tñ inutiliter cõmonet, vt ipſe Procu-
lus tanq̃ pius pr̃ cõſacerdotes ſuos honoret vt filios, & memoratȩ ꝓuinciȩ ſacerdotes tãq̃
boni filij eundē habeãt vt parentē, & inuicē ſibi exhibeãt charitatis affectũ, impleto hoc
qđ ait beatus apoſtolus. Honore mutuo ꝑuenientes, nõ alta ſapiētes, ſed humilibus cõſen-
tientes. ¶Illud deinde inter ep̃os vrbiũ Arelatēſis, & Viennēſis qui de primatus apud nos
honore certabãt à ſancta ſynodo definitũ eſt, vt qui ex eis cõprobauerit ſuã ciuitatē eē me-
tropolim, is totius ꝓuinciæ honorē primatus obtineat, & ipſe canonũ ordinationũ habe-
at poteſtatē. Certe ad pacis vinculũ cõſeruandũ hoc cõcilio vtiliori decretũ eſt, vt ſi placet
memotataꝝ vrbiũ ep̃is, vnaqueq; de his viciniores ſibi inter ꝓuincias muniat ciuitates, at-
q; eas eccleſias viſitet q̃s oppidis ſuis maximas magis eſſe cõſtiterit, ita vt memores vnani-
mitatis, atq; cõcordie non alterũ ſibi longius vſurpãdo quod eſt alij propius inquietet.

H II. ¶Placuit itaq; ꝑpeti diſciplinã quã circa octauũ, vrſionē, remigiũ & triferiũ epiſco-
pos ſancta ſynodus decreuit, qui vſurpatione quadã de ordinatõe ſacerdotũ ad inuidiã vo
cabãtur, quod eis hactenus idcirco videt̃ indultũ, vt de cætero hac autoritate commoniti
nihil vſurpare conent̃, ſiquidē ea ab hac cauſa excuſatõe defenderint, qua dicerent prius ſe
nõ eſſe cõuentos, Proinde iudicauit ſynodus, vt ſi quis ex hoc fecerit cõtra ſtatuta maiorũ,
ſciat is q ordinatus fuerit ſacerdotij ſe honore priuãdũ, ille vero qui ordinauerit autoritatē
ſe in ordinatõibus vel in cõcilijs minime retinēdã. Nõ ſolũ aũt circa memoratos ep̃os hæc
ſnĩa ꝑualebit, ſed circa oēs qui ſimili errore decepti ordinationes hm̃õi perpetrarunt.

I III. ¶De Palladio aũt laico, qui Spano p̃br̃o nõ leue crimē intēderat, inter q̊s ep̃s Trife-
rius eiuſdē criminis cauſas ſe cognouiſſe teſtatus eſt, id cõcilij decreuit autoriras, vt idē Pal
ladius in eadē ſnĩa maneret, q̃ cognitiõis tempore à Triferio fuerat ſacerdote mulctatus,
hoc ei humanitate reſeruato cõcilij, vt ip̃e Triferius ĩ ptãte habeat, qñ ei voluerit relaxare.

k IIII. ¶Statuit q̊q; de Exuperãtio p̃br̃o ſancta ſynodus qui in ĩiuriã ſancti ep̃i ſui Triferij
grauia & multa cõſenſerat, & frequētibus eũ cõtumelijs ꝓuocauerat, ita vt nõnulla fecerit
cõtra eccleſiaſticã diſciplinã, ꝓpter quã cãm ab eo fuerat dominica cõione priuatus, vt in
eius ſit arbitrio reſtitutio ipſius in cuius ptãte eius fuit abiectio, hoc eſt, vt qñ vel idē exupe
rãtius ſatisfecerit, vel ep̃o Triferio viſum fuerit, tũc gratiã cõionis accipiat. Illud decreuit
p̃terea ſc̃tã ſynodus, vt qm̃ legatos ep̃i Galliaꝝ qui Felici cõicãt deſtinarũt, vt ſi quis ab eius
cõione ſe voluerit ſeq̃ſtrare in ſc̃tē pacis cõſortiũ ſuſcipiat̃ iuxta lr̃as venerabilis memoriæ
Ambroſii ep̃i vel Ro. eccleſiæ ſacerdotis dudũ latas, q̃ in cõcilio legatis p̄ñtib⁹ recitatȩ ſunt.

L V. ¶Nec illud p̃termittēdũ fuit q̊d ſynodi ſnĩa definitũ ē, vt eccleſiã alteri⁹ ſcđm ſtatu
tuta canonũ nemo ſuſcipiat, neq; ſuȩ eccľiȩ in alio gradu audeat ordinare, neq; abiectũ reci
piat in communionem.

M VI. ¶Hi aũt qui contra interdictũ ſunt ordinati, vel in miniſterio genuerũt filios, ne ad
maiores gradus ordinum permittantur, ſynodi decreuit autoritas. Incolumes vos dñs no-
ſter euo longiſſimo conſeruare dignetur domini fratres dilectiſſimi.

Incipiunt capitula concilii Regienſis.

¶Vt peruerſi ordinatores nullis denuo ordina tionibus interſint. Cap. 1
¶Vt à duobus epiſcopis ordinatus aliquando epiſcopus poſſit non eſſe. 2
¶De hæreticis & ſchiſmaticis ep̃is ſi ad catholi cã fidē venerint quid obſeruari debeat. 3
¶Vt ep̃s & bñdicat & cõfirmet Neophitũ 4
¶Vt epiſcopus cũ ſepelierit epiſcopum, curã habeat eccleſiæ ipſius 5
¶Vt abſq; metropolitani literis & conſenſu, nullus accedat ad deſtitutam eccleſiam epiſcopo. 6

Incipit concilium Regienſe habitum. Era. cccc. LXXII. ab epiſcopis. XIII.

N SVb imperatoribus Theodoſio iuniore & Valētiniano, Theodoſio ſeptimo & Feſto cõſulibus, cũ in voluntate dñi apud Regiēſem eccleſiam cõueniſſemus, & tranſgreſſionis apud Ebredunēſem eccleſiam habitȩ remediũ quæreretur, qua ſanctis eccleſiæ canonibus, ac reuerēdis patrũ conſtitutionibus omni parte neglectis, abſq; triũ pręſentia, abſq; prouincialium literis, abſq; metropolitani autoritate irritã ordinationis ſpeciē à duobus temere con-

uenien-